

dan Forvorpenhed var netop Anvendelsen af Knevlens paa sin Plads; og at man ikke kunde gøre Manden selv nogen større Tjeneste end at bringe hans Navn i Forglemmelse hos Menigheden.

Af Respekt for sin ældre Embedsbroders Dømmekraft fortav Johannes Gaardbo sine Indvendinger, og forresten forstod han fuldt vel, at Menigheden ikke maatte forarges. Men hver Gang han nødtvungen gik gennem Mads Vestrups mørke Stue og saa ham sidde der ved Bordet som en lænket Straffefange i sin Celle, rørte der sig hos ham en Følelse af Skyld. Og uvilkaarlig hilste han den saa haardt tugtede Mand med Ærbødighed.
